

Kitab Daniel - Nomer Saratus Genep

Muka Pangadilan: Ti 9/11 nepi ka Hukum Minggu – Hiji Analisis Nubuat

Jeff Pippenger

2024-02-29

Pangadilan panalungtikan ka nu hirup mimiti dina tanggal 11 Séptémber 2001, sarta pangadilan éksekutif dimimitian dina hukum Minggu nu baris geura datang. Dua mangsa pangadilan éta ngawakilan padamelan utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan katilu tina Perjangjian, jeung Élia katilu, anu mangrupa panungtungan tina utusan Élia anu dimimitian dina sajarah Millerite.

Dina Kristus, minangkakeun pameungpeukna Rasul tina Perjangjian, Anjeunna dua kali ngabersihan Bait Allah jasmani di bumi, anu ngalambangkeun awak-Na jeung Bait Allah rohani-Na. Bait Allah jasmani di bumi-Na dimimitian ku Kemah Suci di padang gurun, tuluy Bait Allah Suléman, tuluy Bait Allah anu diwangun deui sanggeus tujuh puluh taun panawanan di Babul, sarta Bait Allah anu sarua sanggeus hiji proyék pangrombak salila opat puluh genep taun anu dilaksanakeun ku Hérodes.

Ayana jasmani Allah maparin berkah ka Bait Suci Kemah jeung ka Bait Suci Suléman, tapi henteu ka bait suci anu diwangun deui sanggeus panawanan; nanging bait suci anu dirombak éta dipaparin berkah ku ayana jasmani Kristus. Dina sajarah bait suci hasil rombakan Herodes, Kristus dua kali nyucikeun bait suci éta pikeun ngeusi kacumponan Maleakhi pasal tilu. Dina panyucian anu kahiji, Kristus nyatakeun bait suci éta minangka bumi Rama-Na, tapi dina panyucian bait suci anu pamungkas Kristus nyatakeun éta minangka bumi urang Yahudi.

Dina sajarah kaum Millerit, Kristus ngadegkeun hiji Bait Allah rohani salila opat puluh genep taun, ti taun 1798 nepi ka 1844. Dina tanggal 22 Oktober 1844, dina minuhan Malakhi pasal tilu, Anjeunna ngadadak sumping ka Bait-Na, ku kituna ngamurnikeun para parawan bodo. Saterusna Anjeunna sumping minangka malaikat katilu pikeun ngalaksanakeun beberesih anu kadua jeung anu pamungkas, nanging sakumaha dina awal Israil baheula, Israil modéren kakurangan iman anu diperlukeun pikeun ngaréngsékeun padamelan éta.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, Kristus mulih pikeun ngalaksanakeun beberesih Bait Allah anu kadua, anu kalakonan nalika para parawan bodo dipupus dina hukum Minggu anu geura datang, nalika maranéhna hudang kana kanyataan yén maranéhna teu ngartos kana paningkatan pangaweruh anu dibuka segelna dina taun 1989. Éta paningkatan pangaweruh ngawakilan amanat hujan panungtungan, anu mangrupa amanat Ceurik Peuting Peuting lamun ditempatkeun dina kontéks pasemon sapuluh parawan. Amanat tina genep ayat panungtungan dina Daniel sabelas anu dibuka segelna dina waktu ahir dina taun 1989, diwakilan dina ayat ka opat puluh opat tina éta ayat-ayat minangka “warta ti wetan jeung ti kalér.”

Pesen hujan panungtungan téh nyaéta pesen Saur Tengah Peuting, sarta éta téh pesen ti wetan jeung ti kalér. Wetan jeung kalér ngawakilan Islam jeung kapausan masing-masing, sarta minangka hiji pesen, éta ngawakilan pesen anu dipalsukeun ku Adventisme Laodikea antara 11

Séptémber 2001 jeung hukum Minggu anu baris geura datang. Tanggal 11 Séptémber 2001 ngawakilan Islam (wetan), sarta hukum Minggu ngawakilan tanda sato galak (kalér).

Ranjang paéh pikeun Adventisme Laodisea kagambarkeun di antara dua tanda jalan éta, sakumaha ditipikeun ku paéhna nabi anu henteu taat di antara kalde jeung singa. Ranjang paéh pikeun jalma-jalma anu narima tanda sato galak kagambarkeun ku “béja ti wetan jeung ti kalér” anu ngagedurkeun kakawasaan kapapaan sarta ngamimitian panganiayaan panungtungan ka umat Allah. Pesen éta dimimitian dina hukum Minggu anu enggal datang di Amérika Sarikat, nyaéta tempatna sarta ogé waktuna Islam tina Cilaka anu katilu ngadadak nyerang. Serangan anu teu disangka-sangka éta nimbulkeun karuksakan nasional, sarta ngamurka bangsa-bangsa, ku kituna nyadiakeun dorongan ékonomi jeung pulitik pikeun ngahijikeun sakumna bangsa ngalawan Islam, dina panangtayungan pakumpulan tilu rangkep naga, sato galak, jeung nabi palsu.

Dina sajarah anu diwakilan ku Élia katilu, amanat anu ngaidéntifikasi Cilaka katilu, ngabéjaan ka naga, ka sato galak, jeung ka nabi palsu yén Islam téh alat panghukuman anu dipaké ku Allah pikeun ngahukum manusa ku sabab nyembah tanda kawibawaan kapausan. Sakumaha halna jeung tilu Roma, tilu Babul, tilu Élia, jeung tilu utusan anu nyiapkeun jalan, Cilaka katilu diteguhkeun ku panerapan rangkep tilu tina tilu Cilaka.

Sarta kuring ningali, jeung ngadéngé hiji malaikat ngapung di tengah langit, nyebut kalawan sora tarik, Cilaka, cilaka, cilaka, ka para pangeusi bumi ku sabab sora-sora séjén tina tarompet tilu malaikat anu tacan niup! Wahyu 8:13.

Nyi White kalayan jero pisan ngadukung buku karya Smith, Daniel and Revelation, sarta netelakeun yén unggal anggota Advent Hari Katujuh sakuduna miboga éta buku, sanajan anjeunna henteu ngedalkeunana sakitu langsungna saperti anu kakara ku sim kuring dituliskeun, nanging kanyataan éta aya dina dukungan anjeunna.

“Gusti nyaur sangkan aya pagawé anu asup kana widang canvassing, sangkan buku-buku anu ngandung cahaya bebeneran keur mangsa ayeuna bisa diedarkeun. Jalma-jalma di dunya kudu nyaho yén tanda-tanda jaman keur tergenepan. Bawa ka maranéhna buku-buku anu bakal mere pencerahan ka maranéhna. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, jeung The Desire of Ages ayeuna kudu dibawa ka sakuliah dunya. Pangajaran anu agung anu kakandung dina Daniel and Revelation geus dipariksa kalayan sumanget ku loba jalma di Australia. Buku ieu geus jadi sarana pikeun mawa loba jiwa anu mulia kana pangaweruh ngeunaan bebeneran. Sagala hal anu bisa dipigawé kudu dipigawé supaya Thoughts on Daniel and the Revelation bisa sumebar. Kuring teu nyaho aya buku séjén anu bisa ngagantikeun ieu buku. Ieu téh panulungan ti Allah.”

“Jalma-jalma anu geus lila aya dina bebeneran téh keur saré. Maranéhna perlu disucikeun ku Roh Suci. Amanat malaikat katilu kudu diproklamasikeun ku sora tarik. Perkara-perkara anu pohara gedéna aya di hareupeun urang. Urang teu boga waktu pikeun disia-siakeun. Mugia Allah ngajauhkeun, supaya urang ulah ngantep perkara-perkara leutik ngahalangan cahaya anu kudu dipasihkeun ka dunya.” Manuscript Releases, volume 21, 444.

Buku éta, anu ogé ditampik ku jalma-jalma anu nolak pamadegan Millerite ngeunaan “anu sapopoé” dina kitab Daniel, dipikawanoh minangka “panangan pitulung Allah.” Lamun umat Allah geus dipaparinkeun tanggung jawab pikeun nyebarkeun buku-buku anu disebatkeun dina cutatan saméméhna, hartina umat Allah kudu miboga éta buku sorangan. Buku éta jadi puseur serangan ti jalma-jalma anu ngamajukeun pamadegan “anyar” ngeunaan “anu sapopoé” dina kitab Daniel, sabab éta téh buku anu ku maranéhna dipikahayang pikeun ditulis deui sarta dipiceun tina dinya pamadegan anu bener ngeunaan “anu sapopoé”.

Nalika Sadérék White nyebut kana dua pamingpin utama dina pemberontakan ngeunaan “the daily” dina kitab Daniel, anjeunna remen nétélakeun yén maranéhna (Prescott jeung Daniells) teu miboga kamampuhan pikeun “reason from cause to effect.” Para révisionis sajarah Adventis Laodikia katingalina miboga masalah anu sarua.

Jalmi-jalma pamingpin, anu sapanjang sajarah pabalik ti taun 1888 jeung satuluyna, kungsi dina hiji mangsa dina pangalaman pribadina narima pangajaran palsu ngeunaan “the daily.” Pabalikna éta mangrupa “akibatna,” sedengkeun pamahaman anu salah ngeunaan “the daily,” mangrupa “sababna.” Para révisionis Adventis Laodikea mingpin jalma-jalma anu teu diajar sangkan percaya yén para pabalik sajarah Advent éta saéstuna lain keur ngalawan, sanajan kasaksian anu geus dirévisi ku maranéhna henteu kungsi dirojong ku kasaksian Alkitab jeung Roh Nubuat. Ku lantaran maranéhna henteu nganggap “akibatna” minangka hiji pabalik, maranéhna nutup kamungkinan pikeun neangan “sababna.”

Sakumaha manuk ku ngumbara, sakumaha walét ku ngalayang, kitu ogé kutuk anu tanpa sabab moal datang. Siloka 22:6.

Umat Allah kudu ngawanoh kana pambarontakan, jeung lamun maranéhna geus ngalakukeun kitu, maranéhna kudu neangan sababna. Saterusna maranéhna kudu ngalereskeun éta sabab. Dina petikan di handap ieu Sister White keur maparin koméntar kana carita Achan.

“Kuring geus dipidangkeun yén di dieu Allah ngajentrekeun kumaha Mantenna nganggap dosa di antara jalma-jalma anu ngaku jadi umat-Na nu nurut kana parentah-parentah-Na.

Maranéhanana anu geus ku Mantenna dipaparin kahormatan husus ku jadi saksi kana pintonan-pintonan kakawasaan-Na anu luar biasa, saperti Israil baheula, sarta sanajan kitu tetep wani ngalalaworakeun parentah-parentah-Na anu écés, bakal jadi jejer murka-Na.

Mantenna hoyong ngajar umat-Na yén henteu taat jeung dosa téh kacida matak nyinggung ka Mantenna sarta henteu pantes dianggap enteng. Mantenna nembongkeun ka urang yén lamun umat-Na katembong aya dina dosa, maranéhanana kudu geuwat nyokot léngkah-léngkah anu tegas pikeun miceun éta dosa ti antara maranéhanana, sangkan panyureng-Na henteu tumiba ka maranéhanana sakabéhna. Tapi lamun dosa-dosa umat dipopohokeun ku jalma-jalma anu nyekel kalungguhan tanggung jawab, panyureng-Na bakal tumiba ka maranéhanana, sarta umat Allah, minangka hiji badan, bakal dianggap tanggung jawab kana dosa-dosa éta. Dina cara Mantenna ngurus umat-Na dina mangsa kaliwat, Gusti nembongkeun perluna ngamurnikeun garéja tina kasalahan-kasalahan. Hiji jelema nu ngalakukeun dosa bisa nyebarkeun poék anu bakal ngahalangan cahaya Allah ti sakabéh jamaah. Lamun umat sadar yén poék keur nyanding ka maranéhanana, sarta maranéhanana henteu nyaho sababna,

maranéhana kudu neangan Allah kalayan sumanget anu enya-nya, dina handap asor anu jero jeung pangrendahan diri, nepi ka kasalahan-kasalahan anu ngaduka Roh-Na kapanggih sarta disingkirkeun.

“Prasangka anu timbul ngalawan kami lantaran kami geus ngadawuhkeun kasalahan-kasalahan anu ku Allah dipintonkeun ka kuring yén éta aya, jeung sora geger anu geus diangkat ngeunaan kakasaran jeung kateuasaan, téh henteu adil. Allah maréntahkeun supaya urang nyarita, sarta urang moal cicingeun. Lamun kasalahan-kasalahan écés aya di antara umat-Na, sarta lamun abdi-abdi Allah ngaliwat kalayan teu paduli ka éta hal, maranéhna sabenerna ngadukung jeung ngabenerkeun anu dosa, sarta sarua waé salahna, jeung tangtu bakal narima murka Allah; sabab maranéhna bakal dipertanggungjawabkeun pikeun dosa-dosa jalma anu salah. Dina paningal kuring geus dituduhkeun kana loba kajadian anu ku dinya murka Allah geus timbul ku lantaran lalawora ti pihak abdi-abdi-Na pikeun nungkulan kasalahan-kasalahan jeung dosa-dosa anu aya di antara maranéhna. Jalma-jalma anu ngahampura kasalahan-kasalahan ieu ku rahayat geus dianggap boga budi anu kacida someahna jeung nyaahna, ngan saukur ku sabab maranéhna ngajauhan pikeun ngalaksanakeun hiji kawajiban Kitab Suci anu écés. Pancén éta henteu merenah pikeun rasa maranéhna; ku sabab éta maranéhna nyingkahan éta.” Testimonies, volume 3, 265.

Sajarah para pamimpin anu geus murtad dina Adventisme mere kasaksian kana kanyataan yén salah sahiji léngkah anu ampir salawasna katingali dina pamurtadan maranéhna nyaéta yén dina hiji mangsa dina pangalaman pribadina maranéhna narima pamadegan palsu ngeunaan “the daily.” Sanajan kitu, buku karya Smith, najan lain diilhami sarta ngandung sawatara pasualan doktrinal, tetep méré gambaran umum anu kacida hadéna ngeunaan pamahaman para panaratas kana Wahyu pasal dalapan jeung salapan, tempat urang ningali sajarah nu buat ngeunaan genep tarompet anu kahiji ditepikeun. Urang baris ngarujuk kana tafsir Smith tina bukuna, Daniel and Revelation, nalika urang mimiti mertimbangkeun panerapan rangkep tilu tina tilu Woe.

Sadérék White maparin ka urang yén William Miller parantos dipaparinkeun cahaya anu ageng ngeunaan kitab Wahyu, nanging pamahaman anjeunna ngeunaan pasal tilu welas, sarta pasal genep welas nepi ka dalapan welas téh lepat, sabab anjeunna aya dina titik panempoan sajarah anu teu leres pikeun ningali yén aya tilu kakawasaan anu ngadésolasikeun, lain dua. Cahaya anu ageng anu dipiboga ku anjeunna téh ngeunaan pasal dua nepi ka salapan tina Wahyu.

“Para pangwawarkeun jeung jalma-jalma geus nganggap kitab Wahyu téh misterius sarta kurang penting batan bagian-bagian séjén tina Kitab Suci anu suci. Tapi kuring ningali yén kitab ieu saéstuna mangrupa hiji wahyu anu dipasihkeun husus pikeun kapentingan jalma-jalma anu bakal hirup dina poé-poé panungtungan, pikeun nungtun maranéhna dina netepkeun posisi maranéhna anu sajati jeung kawajiban maranéhna. Allah ngarahkeun pikiran William Miller ka nubuatan-nubuatan sarta maparin anjeunna cahya anu gedé ngeunaan kitab Wahyu.” Early Writings, 231.

Miller ngedalkeun pamahamanana ngeunaan gereja-gereja, segel-segel, tarompet-tarompet, jeung cawan-cawan kitu kieu.

“Tujuh jamaah di Asia téh mangrupa sajarah Garéja Kristus dina tujuh rupana, dina sagala liku jeung péngkolanana, dina sagala kamakmuran jeung kasangsaraanana, ti jaman para rasul nepi ka ahir dunya. Tujuh segel téh mangrupa sajarah ngeunaan lampah kakuatan-kakuatan jeung raja-raja bumi ka luhur Garéja, jeung panyalindungan Allah ka umat-Na salila mangsa anu sarua. Tujuh tarompet téh mangrupa sajarah ngeunaan tujuh pangadilan anu husus jeung beurat anu dikirim ka bumi, atawa karajaan Romawi. Jeung tujuh cawan téh nya éta tujuh bala panungtungan anu dikirim ka Roma Kapapaan. Campur jeung ieu aya loba kajadian séjén, dianyamkeun di jerona kawas walungan-walungan leutik anu ngalir asup, sarta ngeusian walungan agung nubuat, nepi ka sakumna éta tungtungna nganteurkeun urang ka sagara kalanggengan.”

“Ieu, dina pamadegan kuring, nya éta rarancang nubuat Yohanes dina kitab Wahyu. Jeung jalma anu hayang ngartos kitab ieu, kudu miboga pangaweruh anu jero ngeunaan bagian-bagian séjén tina firman Allah. Lambang-lambang jeung métafora anu dipaké dina nubuat ieu, henteu kabéh dijelaskeun dina kitab ieu sorangan, tapi kudu kapanggih dina nabi-nabi anu séjén, sarta dijelaskeun dina bagian-bagian Kitab Suci anu séjén. Ku sabab éta écés yén Allah geus ngarancang sangkan sakabéhna dipaluruh, malah pikeun meunangkeun pangaweruh anu écés ngeunaan salasahiji bagianna.” William Miller, *Miller’s Lectures*, volume 2, lecture 12, 178.

Saperti utusan katilu, anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian, ngawakilan sajarah internal tina pangadilan ka garéja, sabalikna jeung Élia katilu, anu ngawakilan sajarah éksternal dina pangadilan ka Babul modéren, pamahaman para panaratas ngeunaan garéja-garéja jeung segel-segel ngaidentifikasi kasaksian internal-éksternal anu sarua.

“Segel-segel éta dipidangkeun ka urang dina Wahyu pasal 4, 5, jeung 6. Adegan-adegan anu dipidangkeun dina handapeun segel-segel ieu katingali dina Wahyu 6, jeung ayat kahiji tina Wahyu 8. Ieu écés nyangking runtuyan kajadian anu aya patalina jeung garéja ti mimiti dibukana jaman pangaturan ieu nepi ka datangna Kristus.

“Sedengkeun tujuh jamaah nembongkeun sajarah internal garéja, tujuh meterai nempatkeun dina panempoan kajadian-kajadian agung tina sajarah éksternalna.” Uriah Smith, *The Biblical Institute*, 253.

Uriah Smith keur ngaidéntifikasi pamahaman Millerite ngeunaan hubungan internal jeung éksternal tina gereja-gereja, sarta James White nampilkeun gambaran anu sarupa dina wangun sajarah-sajarah anu saajar.

“Kuring ayeuna geus nalungtik garéja-garéja, segel-segel, jeung sato-sato, atawa mahluk-mahluk hirup, nepi ka sajah maranéhna bisa dibandingkeun minangka nu nyangkem période waktu anu sarua. Segel jumlahna aya tujuh, ari sato ngan opat. Jeung meureun hadé lamun di dieu diperhatikeun, yén nalika segel kahiji, kadua, katilu, jeung kaopat dibuka, sato kahiji, kadua, katilu, jeung kaopat kadéngé nyarita, ‘Sumping jeung tingali;’ tapi nalika segel kalima, kagenep, jeung katujuh dibuka, teu aya sora anu kitu kadéngé. Kitu deui tilu garéja panungtungan jeung tilu segel panungtungan henteu cocog, dina hal nyangkem période waktu anu sarua, sakumaha opat garéja kahiji jeung opat segel kahiji téh cocog. Tapi, sakumaha geus

kami tuduhkeun, garéja-garéja, segel-segel, jeung sato-sato téh memang sapagodós, dina hal nyangkem période waktu anu sarua salila kurang leuwih 1800 taun, nepi ka urang turun ka waktu kiwari anu leuwih saeutik ti satengah abad.” James White, Review and Herald, 12 Pébruari 1857.

Urang kakara ngutip tilu tina para panaratas utama dina sajarah Millerit. Katiluna nahan kana pamadegan anu leres ngeunaan “the daily,” sarta maranéhna sadayana ogé nahan kana tinjauan ngeunaan gereja-gereja, meterai-meterai, jeung tarompét-tarompét dina raraga bebeneran anu ku Miller dipingpin pikeun kahartos jeung ditepikeun.

“Lamun aya jalma-jalma anu datang anu rék mindahkeun hiji paku atawa tihang tina dasar anu geus ditetepkeun ku Allah ku Roh Suci-Na, sing para kolot anu jadi panaratas dina pagawean urang nyarita kalayan écés, sarta sing maranéhnanana anu geus maot ogé nyarita ngaliwatan nyitak deui tulisan-tulisan maranéhna dina périodik urang. Kumpulkeun sinar-sinar cahaya ilahi anu geus dipaparinkeun ku Allah nalika Mantenna nungtun umat-Na léngkah demi léngkah dina jalan kayaktian. Ieu kayaktian bakal tahan dina uji waktu jeung percobaan.” Manuscript Release, 760, 10.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, malaikat anu kawasa dina Wahyu pasal dalapan welas turun sarta ngamimitian pagawéan mingpin jalma-jalma anu rék narima jeung ngahakan Roti anu kakara turun ti sawarga balik deui ka “jalan-jalan baheula,” sakumaha kasebut dina Yermia pasal genep. Alpha jeung Omega ngabutuhkeun jalma-jalma anu daék narékahan sangkan kaasup kana saratus opat puluh opat rébu, supaya ningali yén anu mawa Mantenna turun ti sawarga dina tanggal 11 Agustus 1840 téh lain saukur hiji kacumponan tina hiji nubuat waktu, tapi hiji kacumponan tina nubuat waktu ngeunaan Cilaka anu kadua. Mantenna ngabutuhkeun umat-Na pikeun manggihan deui jalan-jalan baheula tina sajarah tempat Mantenna ngadegkeun bait suci kaum Millerite dina opat puluh genep taun, ti 1798 nepi ka 1844.

Eta sajarah geus katutupan ku runtah jeung ku duit logam palsu sarta permata palsu. Eta sajarah jadi kasamarkeun ku hiji amanat pondasi palsu anu diadegkeun dina keusik, lain dina Batu Karang Nu Langgeng. Eta aya dina sajarah kaum Millerite, sajarah anu, sakumaha dijelaskeun ku Petrus, kaum Millerite, “anu baheula mah lain hiji umat, tapi” tuluy jadi “umat Allah,” anu geus dihudangkeun sarta diwangun jadi “hiji imah rohani, hiji imam suci.” Singa ti kaum Yuda turun dina 11 Séptémber 2001, sarta mingpin umat-Na dina poé panungtungan kana pagawean ngabersihan “bait” tina sajarah dihudangkeunana bait Millerite. Eta pagawean geus dilambangkeun ku hiji nubuat, anu ngaramalkeun yén Gusti bakal ngadegkeun hiji lalaki anu ngaranna Yosia, (anu hartina pondasi Allah).

Nalika Yosia dihudangkeun pikeun ngeusi nubuat nabi anu henteu taat, manéhna ngamimitian pagawéan ngabebenah Bait Allah anu keur dina kaayaan ruksak. Dina pagawéan ngabebenah jeung ngabersihan éta, kapanggih “kutuk Musa,” sarta nalika dibacakeun di hareupeun Yosia, éta mawa kana reformasi Yosia. Urang baris ngabahas nubuat éta, patalina jeung kapanggihna deui “tujuh kali,” sanggeus 11 Séptémber 2001.

Urang baris ngamimitian éta panalungtikan dina artikel salajengna.

“Salila jalma-jalma anu ngaku kana bebeneran téh ngalayanan Iblis, kalangkang naraka-Na bakal megatkeun paningal maranéhna kana Allah jeung sawarga. Maranéhna bakal jadi saperti jalma-jalma anu geus kaleungitan kanyaahna nu mimiti. Maranéhna moal sanggup nenjo kanyataan-kanyataan anu langgeng. Anu geus disayagikeun ku Allah pikeun urang digambarkeun dina Jakaria, pasal 3 jeung 4, sarta 4:12–14: ‘Sarta kuring ngawalon deui, tuluy nyarios ka anjeunna, Naon ieu dua dahan tangkal zaitun anu ku dua pipa emas éta ngocorkeun minyak emas tina dirina sorangan? Sarta anjeunna ngawalon ka kuring, saurna, Naha anjeun teu nyaho naon ieu téh? Sarta kuring nyarios, Henteu, Gusti abdi. Tuluy saur anjeunna, Ieu téh dua anu diurapi, anu nangtung di sisi Gusti sakuliah bumi.’”

“Pangéran téh pinuh ku sagala daya pangrojong. Mantenna teu kakurangan sarana naon waé. Ku lantaran kakurangan iman urang, kadunyaan urang, omongan urang nu murahan, katut teu percaya urang, anu kaciri dina paguneman urang, kalangkang poék ngariung sabudeureun urang. Kristus henteu diungkabkeun dina kecap atawa dina tabiat minangka Anjeunna nu sakabéhna matak dipikacinta, jeung nu pangutamana di antara sapuluh rébu. Nalika jiwa ngarasa cukup ku ngangkat dirina kana kasia-siaan, Roh Pangéran ngan saeutik anu bisa dipigawé pikeun éta jiwa. Paningal urang nu pondok ngan ningali kalangkang, tapi teu bisa ningali kamulyaan di sabalikna. Malaikat keur nahan opat angin, anu digambarkeun minangka kuda ngamuk nu hayang leupas sarta ngagidik ngalangkungan sakuliah beungeut bumi, mawa karuksakan jeung pati dina jalanna.”

“Naha urang rek saré pas di sisi pangdeukeutna ka dunya langgeng? Naha urang rek tumpul, tiis, jeung paéh? Duh, mugi di garéja-garéja urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina suku-sukuna sarta hirup. Urang kudu ningali yén jalanna sempit, jeung lawangna sesek. Tapi nalika urang ngaliwatan lawang anu sesek éta, kalembaranana taya watesna.” Manuscript Releases, jilid 20, 216, 217.